

A Régiók Bizottsága véleménye – Az egyszerűsített KAP – közös siker

(2010/C 79/07)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA:

- ismételten megerősíti a közös agrárpolitika fenntartása iránti elkötelezettségét, és visszautasítja, hogy azt újból nemzeti hatáskörbe helyezték vissza,
- támogatja a jelenlegi gazdasági válság kontextusában, hogy az európai mezőgazdaság számára az (éghajlati, egészségügyi, gazdasági) válsághelyzetnek megfelelő állami támogatásokat kelljen biztosítani,
- úgy ítéli meg, hogy az Európai Bizottság lépésén túlmenően mind a tagállamoknak, mind pedig a helyi és regionális önkormányzatoknak támogatniuk kell a tapasztalatcserét is, összehasonlító tanulmányokat kell készíteniük, valamint meg kell találniuk a legjobb megvalósított projekteket, különösen az adminisztratív terhek csökkentése terén,
- úgy véli, hogy a közös agrárpolitikának meg kell felelnie a területi kohézióra irányuló célkitűzéseknek is,
- azt szeretné, hogy a KAP egyszerűsítése olyan KAP-ot jelentsen, amely igazságosabb és tisztességesebb módon osztja el a támogatásokat a gazdaságok, az ágazatok és a régiók között,
- egyébiránt elmondja, hogy a szükséges és kívánt egyszerűsítés révén javulnia kell a reakciókészségnek az agrárpiac válságaival, valamint az éghajlatbeli és egészségügyi kockázatokkal szemben.

Előadó: Olivier Bertrand (FR/EPP) Saint-Sylvain de Bellegarde önkormányzati képviselője

Referenciaszövegek

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak: Az egyszerűsített KAP – közös európai siker –

COM(2009) 128 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A Régiók Bizottsága,

Bevezetés

1. felhívja a figyelmet arra, hogy ez a vélemény – amely a közös agrárpolitika (KAP) egyszerűsítésére tett javaslatra vonatkozik – nagyon különleges gazdasági kontextussal rendelkezik, és időben egyrészt a jelenlegi KAP állapotfelmérése, másrészt pedig a 2013. utáni KAP fejlődésének a kidolgozása között található felületen, a jövőbeli költségvetési kilátások előirányzásával együtt;

2. hangsúlyozza, hogy az egymást követő világszintű gazdasági események és az éghajlatváltozás révén, egyértelmű keretben jobban megérthető egy olyan tevékenységi ágazatra irányuló közösségi támogatási politika, mint a mezőgazdaság. Ez a politika lehetővé teszi a mezőgazdaság számára, hogy valamennyi régió valamennyi terméke esetében önmaga határozza meg a szabályozási feltételeket; megteremtve ezzel e politika saját alapjait;

3. úgy ítéli meg, hogy ebben az összefüggésben a közösségi preferenciának – anélkül, hogy a protekcionizmusig fokozzuk – és a helyi termékek vásárlásának lényege teljes mértékben érthetővé válik, és választ ad a világméretű élelmiszer-szükséglet feltételeinek egészére, amely továbbra is rendkívül aktuális téma marad;

4. hozzáteszi, hogy a közös agrárpolitikának nem csupán a minőségi élelmiszer-termelést kell figyelembe vennie, hanem például a földhasználat és a vidékfejlesztés (erdészeti stratégia, hátránytól sújtott terület stb.) alapvető stratégiáira vonatkozó feltételeket is. Ennek a politikának meg kell felelnie az Európai Unió nagy kontinentális földrajzi térségeinek és legkülső régióinak területi kohéziójára irányuló célkitűzéseknek is;

5. a Régiók Bizottsága egy korábbi véleményének megfelelően úgy látja, hogy a KAP egyszerűsítésének a szakmai szereplők egészére kell irányulnia, ugyanakkor arra is törekedni kell, hogy a polgárok nagyobb megértést tanúsítsanak a KAP létezésének szükségességével szemben, annak érdekében, hogy megvédjék Európa egyik gazdasági támpillérét;

6. úgy véli, hogy a KAP-nak a jövőbe kell tekintenie: az éghajlatváltozással foglalkozó koppenhágai ENSZ-csúcstalálkozót megelőző állásfoglalással összhangban, amelyet az RB 2009. júniusi plenáris ülésén fogadtak el, az éghajlatváltozás dimenzióját be kell építeni a mezőgazdaságba, az energiafelhasználás és az üvegházhatásúgáz-kibocsátás mérséklése céljából;

Időrendi megjegyzések a közlemény szövegéhez kapcsolódóan

7. kijelenti, hogy az egyszerűsített KAP-nak áttekinthetőnek, olvashatónak, valamint közérthetőnek kell lennie, mind a gazdák, mind az intézményi és gazdasági szereplők és az európai unió polgárság egésze számára;

8. felhívja az Európai Bizottság és a tagállamok figyelmét arra, hogy a KAP egyszerűsítése nem egyenlő a KAP reformjával, a végrehajtási szabályok megváltoztatásával. Az egyszerűsítést fejlődésként kell felfogni. Különösen arról kell megbizonyosodni, hogy a KAP ne tudja megváltoztatni szabályait olyan időintervallumokon belül, amelyek nem veszik figyelembe valamennyi mezőgazdasági termelési típus ciklusát;

9. hangot ad abbéli óhajának, hogy az Európai Bizottság és a tagállamok éljenek a KAP egyszerűsítésének a lehetőségével, hogy megfelelő, teljes körű és objektív tájékoztatást nyújtsanak az európai polgárok és mezőgazdasági termelők számára, folyamatosan felhívja a figyelmet a KAP célkitűzéseire, a megvalósított eszközökre, valamint a menetrendjére;

10. emlékeztet arra, hogy az egyszerűsített KAP-nak mindenki számára érthetőnek kell lennie;

11. felhívja az Európai Bizottság figyelmét arra, hogy a mezőgazdasági termelők és a helyi polgárok nem érzékelik az egyszerűsítési törekvéseket, noha azokat 2005-ben elindították;

12. felveti a kérdést, hogy a mezőgazdasági szabályozás terén végrehajtott rendteremtés valóban csupán a tejgazdálkodási termékeket illető dokumentumok tekintetében jelentős-e. Meglepetéssel fogadja, hogy az Európai Bizottság érvelése erre az egy ágazatra korlátozódik, még ha az kiemelt figyelmet érdemel is;

13. támogatja a jelenlegi gazdasági válság kontextusában, hogy a közös politika tárgyát képező európai mezőgazdaság számára az (éghajlati, egészségügyi, gazdasági) válsághelyzetnek megfelelő állami támogatásokat kelljen biztosítani, a KAP alapjainak megkérdőjelezése nélkül, azok megerősítésével (lásd a Régiók Bizottságának korábbi véleményeit);
14. úgy ítéli meg, hogy az Európai Bizottság azon lépésén túlmenően, hogy egy szakértői csoportot felállított, mind a tagállamoknak, mind pedig a helyi és regionális önkormányzatoknak támogatniuk kell a tapasztalatcserét is, összehasonlító tanulmányokat kell készíteniük, valamint meg kell találniuk a legjobb megvalósított projekteket, különösen az adminisztratív terhek csökkentése terén. Ebbe a munkába – az Európai Bizottság mintájára – valamennyi tagállamnak be kellene vonnia a helyi mezőgazdasági szakembereket;
15. felhívja az Európai Bizottság figyelmét arra, hogy egyszerűsítés címén valójában reformot hajtott végre, ami az összes régióban alapvető szerkezetátalakítással járt;
16. felveti a kérdést, hogy valóban úgy érzékelik-e a mezőgazdasági termelők, hogy az egységes támogatási rendszer „könnyebben kezelhetővé” vált. Úgy véli, hogy a sövények és a falak figyelembevétele mindenki számára általános érdekű intézkedés;
17. üdvözlöi, hogy az Európai Bizottság tudatában van a hatásvizsgálatok és a rendszeres értékelések szükségességének. Ennek a kezdeményezésnek szintén a régiókhoz és a mezőgazdasági termelőkhez jobban igazodó – a 2013-ig az állapotfelmérés és az egyszerűsítés eredményeként megvalósuló – KAP vonalába kell illeszkednie;
18. hangsúlyozza a helyi és regionális önkormányzatokkal való jobb konzultáció fontosságát és annak szükségességét, hogy a KAP – ahogyan azt a Régiók Bizottsága a fehér könyvében is kifejtette – a nagyobb hatékonyság, az igazságosság és az összes érintettnek az európai integráció folyamatában történő fokozottabb részvétele érdekében része legyen a többszintű kormányzásra irányuló folyamatnak;
19. kiemeli annak szükségességét, hogy az Európai Bizottság valamennyi szintjén rendelkezésre álljanak informatikai adatok a helyi mezőgazdasági üzemekről. Minden szereplőnek részt kell vennie az elektronikus információcserében;
20. meglepetten fogadja a cselekvési tervben foglalt prioritásokat, és azt szeretné, ha azokat rendeznék, és sorrendbe állítanák;
21. annak biztosítására kéri az Európai Bizottságot, hogy a kölcsönös megfeleltetés továbbra is a KAP közvetlen kifizetésein alapuló elve maradjon, úgy véli azonban, hogy bizonyos mértékű egyszerűsítésre szükség van, olyan követelményeket állítva a termelők elé, amelyek ésszerűek, és ezért az irányításban részt vevő közigazgatási szervek objektív módon tudják ellenőrizni azok betartását;
22. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy mutassa ki, hogy az egységes közös piacszervezés az Európai Bizottságnak a tagállamokra és a régiókra vonatkozó összes végrehajtási rendelkezésére nézve tényleges egyszerűsítést jelent, amely hasznot hoz a mezőgazdasági termelők, a polgárok és a régiók számára;
23. újra megerősíti, hogy az adminisztratív terhek csökkentése előnyökkel kell, hogy járjon a régiók, a polgárok és a mezőgazdasági termelők számára, valamint minden termékre alkalmazhatónak kell lennie. Az RB egyébiránt hangsúlyozza, hogy a terhek csökkentésének a KAP célkitűzéseinek is meg kell felelnie;
24. kérdésesnek érzi az Európai Bizottságnak a termeléstől függő támogatási rendszerekre tett globális kijelentéseit, és felveti a kérdést, hogy a támogatások termeléstől való függetlenítésének kiterjesztése irányába mutató KAP vajon valóban a régiók sokszínűségét tiszteletben tartó egyszerűsítést tükröz-e. Az RB azt szeretné, hogy a KAP állapotfelmérésen keresztüli egyszerűsítése egy mindenki számára jobb KAP-ot jelentsen, amely igazságosabb és tisztességesebb módon osztja el a támogatásokat a gazdaságok, az ágazatok és a régiók között;
25. újra felhívja az Európai Bizottság figyelmét arra, hogy valamennyi mezőgazdasági termelést a saját ciklusával együtt kell figyelembe venni;
26. mindenképpen azt szeretné, hogy a feltételeltséget harmonizálják az Unió valamennyi régiójában, a legkisebb közös nevezőt felhasználva – ezt prioritásnak tartja;
27. felhívja az Európai Bizottság figyelmét arra, hogy a polgárokat és a mezőgazdasági termelőket érthető, teljes körű és olvasható formában kell tájékoztatni;
28. egyetért azzal, hogy a minőségpolitikának a KAP egyik alapját kell képeznie, és nem szabad felhagyni a folytatásával;
29. megjegyzi, hogy a bevált gyakorlatok cseréjébe és az egyszerűsítési lehetőségek felkutatásába be kell vonni a helyi és regionális önkormányzatokat;
30. kéri azon politikák megerősítését, melyek révén az európai ágazatok még professzionálisabbá válnának, ami lehetővé tenné az európai élelmiszer-ipari szektor – Európa egyik gazdasági tartóoszlopa – számára, hogy megerősödjék és kiteljesedjék, a világszintű gazdasági és éghajlati változásokhoz alkalmazkodva;
31. kéri, hogy a KAP eszközei jobban reagáljanak a válsággal szembenéző termelésekkel kapcsolatban (piacok, éghajlatváltozás, szociális és egészségügyi válsághelyzetek stb.). Egy hatékony intézményi mechanizmusban szükség van olyan egyszerű eszközök biztosítására, amelyek a termelés érdekében az eszközök megosztása révén tisztességes jövedelmet garantálnak az ilyen váltságok által sújtott mezőgazdasági termelők számára;

32. támogatja az Európai Bizottságot abban a törekvésében, hogy a tagállamokat nagyobb fokú egyszerűsítésre ösztönözze a közös politikán belüli hatáskörök gyakorlásában való hatékonyságuk növelése érdekében. A szubszidiaritás nem jelentheti az eljárások bonyolultabbá és nehezkesebbé válását, mely veszélyeztetné az európai élelmiszer-ipari modell tiszteletben tartását;

33. ismételten kijelenti, hogy a vidékfejlesztésnek tulajdonított prioritásokat a területeknek nyújtott többletértéknek kell tekinteni, nem pedig a tagállami és/vagy a helyi önkormányzati politikák helyettesítésének. A vidékfejlesztésnek be kell épülnie a nagy európai stratégiákba (Lisszabon–Göteborg), egyfelől a területi kohézió és annak vejejárója: a szolidaritás, másfelől az európai kontinens irányításához szükséges legfontosabb politikák alapvető kereteivel együtt, a mezőgazdasági jellegű és a mezőgazdasághoz kötődő projekteket pedig továbbra is a LEADER típusú partnerségek keretébe kell beágyazni;

Összegzés

34. ismételten megerősíti a közös agrárpolitika fenntartása iránti elkötelezettségét, és visszautasítja, hogy azt újból nemzeti hatáskörbe helyezték vissza. Ez a politika – hangsúlyozzuk, hogy a gazdasági válság közepette – a piac igazságos szabályozását képviseli. Fejlődése során – a fenntartható fejlődés keretében – meg kell felelnie az Unió valamennyi régiójában az összes ágazat szükségleteinek. Továbbá elengedhetetlennek tűnik, hogy ez az intézkedés bekerüljön a 2013-ig kiigazított KAP-ba, valamint az európai pénzügyi terv keretébe;

35. felveti a kérdést, hogy a KAP-nak az Európai Bizottság által javasolt mai egyszerűsítése megfelel-e az állapotfelmérésről folytatott utolsó viták célkitűzéseinek és az abból kialakuló iránymutatásoknak, továbbá a helyi és regionális önkormányzatokkal

folytatott szoros egyeztetést követően közösségi és nemzeti szinten tett erőfeszítések folytatását javasolja annak érdekében, hogy javuljanak a megvalósítás feltételei a szakmabeli szereplők számára, valamint hogy a polgárok, akik egyben fogyasztók is, nagyobb megértést tanúsítsanak ezen elsődleges fontosságú közös politika iránt;

36. egyébiránt elmondja, hogy a szükséges és kívánt egyszerűsítés révén javulnia kell a reakciókészségnek az agrárpiac válságával, valamint az éghajlatbeli és egészségügyi kockázatokkal szemben; a tejágazat jelenlegi válsága is gyors fellépést és egyszerűbb és rugalmasabb irányítási eszközöket követel meg;

37. elengedhetetlenül fontosnak tartja, hogy javuljon a jelenlegi KAP-pal kapcsolatos kommunikáció, hogy az érintett szereplők (polgárok, fogyasztók, mezőgazdasági termelők, helyi és regionális önkormányzatok) jobban tudjanak azonosulni vele;

38. szeretné, ha Európa ezt az agrárpolitikát egy ambiciózus közös agrár- és élelmiszer-politikává fejlesztené, melyet KAÉP-nek lehetne elnevezni. Így ez a politika mind az Unión belül, mind azon kívül megerősödne. Egy ilyen politika sikere meg fogja könnyíteni a szükséges fő egyensúlyokhoz és a stabilitáshoz való visszatérést világszinten;

39. elvárja, hogy a tagállamok, a Tanács és az Európai Parlament vállalják a felelősséget ennek a politikának a 2013-ig tartó időtartamra vonatkozó meghatározásában, a célkitűzésekkel összeegyeztethető pénzügyi tervekkel és alkalmazási feltételekkel egyetemben valamennyi szinten.

Kelt Brüsszelben, 2009. október 7-én.

a Régiók Bizottságaelnöke

Luc VAN DEN BRANDE